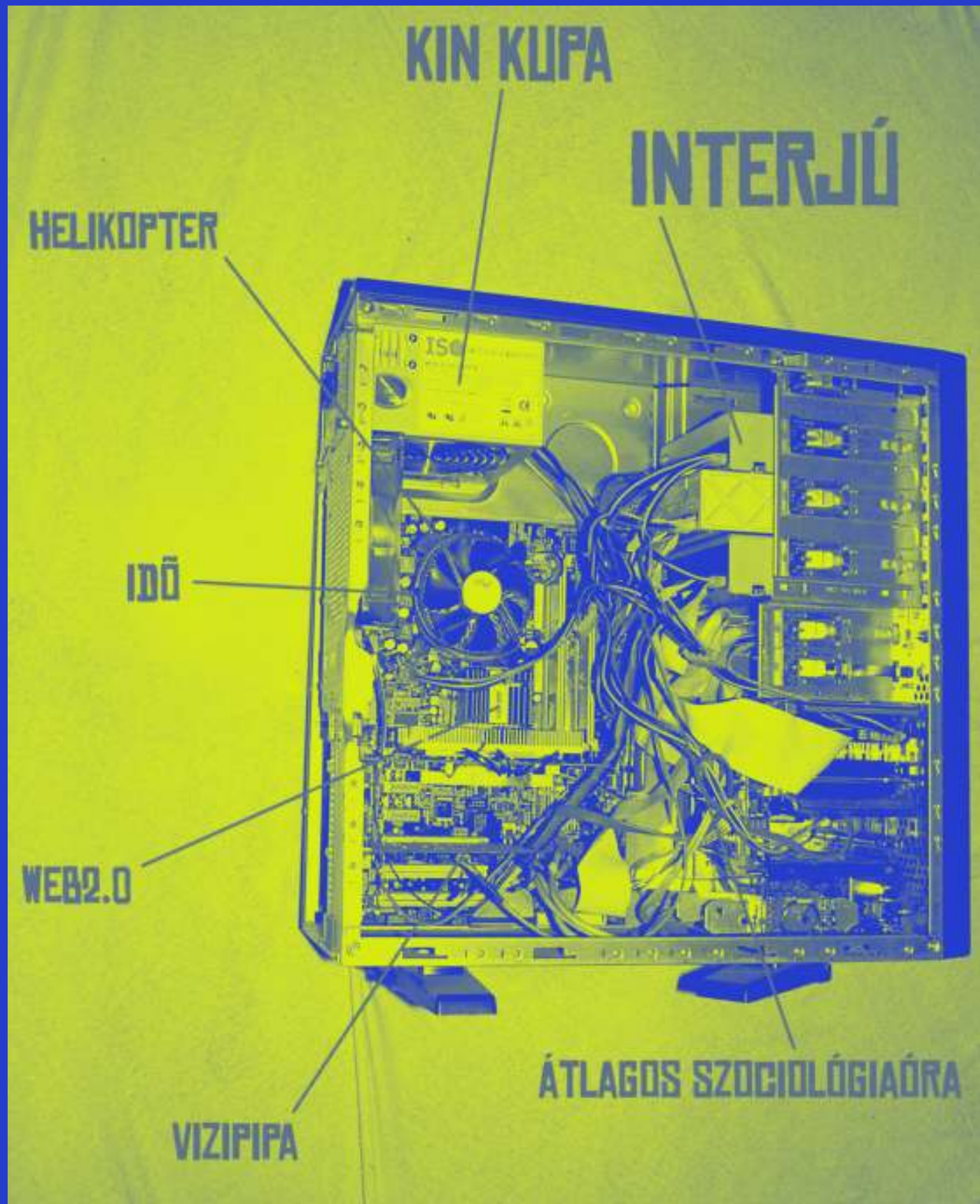

BÉTA verzió

A BMF NIK hallgatói lapja v2.2 2007.03.

//BETA VERZIO V2.2:

BEGIN:

Kedves Olvasó!

A múltkor már bepillantást nyerhetél a tördelés rejtelmeibe. Ezúttal hadd avassalak be ebbe, ide, e cikkbe. Ez az írás itt tulajdonképpen a legtöbbször gondot okoz nekem, mert nem igazán tudom, hogy mit írjak ide. Valójában tudniillik ez az írás csak azért van itt, mert ha nem lenne, akkor itt lenne egy nagy, üres oszlop. Más részről azért, hogy legyen valami értelmes(ebb) a tartalomjegyzék mellett, meg azért, hogy ne kezdődjön olyan hirtelen az újság. Jókaik is ezért kezdte Az arany embert hatvan oldalnyi természetleírással, ha nem így kezdte volna, egyből megjíjdtünk volna Tímár Mihálytól, és akkor nem olvassuk tovább az egészet, és egyes lesz az irodalom dolgozatunk.

Itt én most leírhatnám azt, hogy mit fogtok olvasni a következő oldalakon, de teljesen felesleges lenne, mert ha lapoztok, úgyis megtudjátok. Azt is leírhatnám, hogy mit fogtok olvasni illetve látni a weboldalunk, ha ellátogatók, de azt meg perpillanat, így a lapzártá nevű szörös és rémes szörnyeteg eljövetelekor nem tudom pontosan. Azért talán csak érdemes megnézni.

Arról is írhatnék, hogy tavasz van, de lehet, hogy mire megjelenünk, már megint tél lesz, netán ősz. Manapság minden olyan relatív, hogy egyszerűen semmiről sem lehet írni. Úgyhogy most már talán nem kezdődik olyan hirtelen ez az újság ahhoz, hogy kellemes olvasgatást kívánjak hozzá!

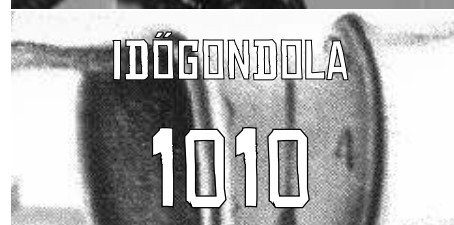
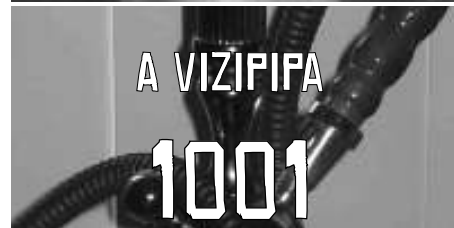
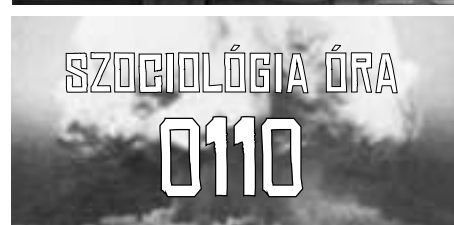
Kata

A NŐ...

A nő abban különbözik a tranzisztortól, hogy nem három, hanem négy lába van. Tehát inkább két darab ellenálláshoz lehet hasonlítani. Panelbe ültetését nehezíti, hogy lábai nem órozottak. A lábak végén lévő bemetszések néha lakkozva vannak, a lakkozás színéből a processzor bonyolultságára lehet következtetni. A ríktóra lakkozott példányok általában igen gyorsúké, visítva nevetnek, és nem értik, a hajó miért úszik a vízben, hiszen vas... Egyébként a bemetszések léte gyártástechnológiai okokra vezethető vissza, gyakorlati hasznuk nincs. Sőt, ha szükséges a nő rögzítése, ajánlatos ezeket lecsipni, lereszteni stb. A nő 1 (bél)csatornás. MOS, de ha megkérjük, vasal is. Felső végén egy ütőnemálló tokban helyezkedik el a központi egység. E központi egység bonyolultsága változó, általában fordítottan arányos a formatervezés színvonalával. A fejlett, 3 bites processzorral és 17 bites memóriával rendelkező példányok gyengén formatervezettek, míg az egyszerűbbek (1 bites processzor, 1 bit memória) igényesebb külsejűek. A nőnek két füle van, tehát szállítható. A nő képes a karakterfelismerésre, különösen az "1000Ft", az "5000Ft" és a "10000Ft" karaktersorozatok felismerésére. A nő input-output eszközei a felső és a középső részén helyezkednek el. A felső részén az input, az alsó részén az output eszközök. Megemlítendő, hogy az alsó részen található egy igen fontos input-csatlakozó, a memóriabővítő hüvely (6.3 Jack). Ezenkívül néha a felső input eszközök outputként is működnek. Például: akkumulátorsav-túlfolyás esetén, és ezt az OF flag is jelzi. A nyaknak nevezett részben futnak az adat és cím buszok, és egyéb érdekes dolgok, például egy gégecső. Az eszköz ezen tud port és egyebet szívni. A nyak sajnos elég rövid, ezért ha a CPU-t másik szobában akarjuk tárolni (mert például túl randa), akkor problémáink lesznek. Ha lejjebb megyünk, akkor két potenciométert találunk, a nőt ezzel lehet gerjesztett állapotba tekerni. A has közepén helyezkedik el az a nyílás, amin a gyártáskor a nő légmentes lezárása előtt kiszívják a levegőt. A nőt ne tároljuk függesztve, mivel gyárilag lábakra van szerelve, állítsuk mindig ezekre. Ha a nőt esetleg fektetve tárolnánk, a lábait akkor sem tanácsos leszerelni, mivel ez árt az esztétikai megjelenésének, és a körülményes visszaszerelés miatt nekünk kell majd reggelit készíteni.

ELEJE OLDAL:

Béta verzió

A BMF NIK hallgatói lapja

Kiadja:
BMF NIK HÖK

Felelős kiadó:
Wenhardt Károly

Főszerkesztő:
Kelemen Katalin (Kata)

A billentyűzetet hergelik:
Botos Tibor (Kamela)
Földvári Sándor (Sándol)
Lenkei Linda (Lin)
Pongó András (AndreW)
Tamás Gábor Zoltán (TGZ)

Nyomdai munkálatok:
D-plus kft.

Tördelő:
Rózsa Gábor

Címlap:
Pongó András (last minute)

Korrektor:
Cseri Eszter

Szerkesztőség:
beta@nik.hu

Web:
<http://beta.nikhok.hu>

0010

OSKOLA:

OHV - FIGYELEMRE MÉLTÓ?

Aki régebb óta koptatja itt a padokat, az néhányszor már találkozhatott azokkal a kétoldalas, az oktatókról és az oktatott tárgyaikról szóló kérdőívekkel, amiket a félév utolsó heteinek egyikén lehet kitölteni a laborok vagy előadások első vagy utolsó perceiben. De miért is vannak, mire is jók ezek a felmérések tulajdonképpen? Hogyan lehetne őket hatékonyabbá, hasznosabbá és korszerűbbé tenni?

A jelenleg érvényben lévő Oktatók Hallgatói Véleményezésének (OHV) Szabályzata szerint a véleményezést legalább négyévenként el kell végezni, de külön kérésre (például a HÖK vagy az oktató saját kérésére) is kötelező. Ez jelentheti azt, hogy egy hallgató főiskolai pályafutásának három évében egyáltalán nem találkozik a felméréssel, ahogy azt is, hogy minden félév végén megkapja a kérdőívet. Mivel az elmúlt években többször is végeztek OHV-t (legutoljára az elmúlt félév végén), a procedúra nagyjából mindenkinek ismerős lehet: a lapokat kiosztják, majd összeszedik, borítékba teszik, amire egy hallgatói aláírás kerül a hitelesítés végett - bár a szabályzat ezt nem írja elő. Lássuk, mi történik ezután!

A kitöltött kérdőíveket a kari, illetve karon belül az intézeti adminisztrációnak kell feldolgoznia és meghatározott módon (kérdésenként és kérdőívenként

átlagolva) kiértékelnie. Egy-egy felmérés akkor érvényes, ha az érintett hallgatók legalább harmada részt vett benne.

Az OHV része az intézmény minőség-biztosításának, célja az anonim véleménynyilvánítás lehetőségének biztosítása a hallgatók számára, és az oktatók szembesítése e véleményekkel. Mindez pedig az oktatás minőségének javítását, a tananyag fejlesztését hivatott javítani.

A felmérés eredményeit az intézet vezetősége beszéli meg az oktatókkal, illetve ahhoz hozzáférhet még a HÖK által kijelölt hallgató. Nyilvánosságra csak az érintett oktató beleegyezésével hozhatók, viszont "a véleménynyilvánításban résztvevő kurzus hallgatója megtekintheti az általa adott véleményezés összesítését az illetékes intézetben". A szabályzat szerint ha egy oktató eredményének átlaga 2,0 alatti, a véleményezést a következő félévben is el kell végezni, és ha ismét kettesnél rosszabb értékelést kap, az oktatót más feladattal kell megbízni. Ugyanakkor kiemelkedően jó eredményt elérő oktatóknak elismerés adományozható.

Jelenleg nagyjából ennyit érdemes és lehet tudni a BMF-en zajló OHV-ról. Mivel Frei Tamás óta tudjuk, hogy a széles látókör mindenkinek jár, lássuk, hogy zajlik ez a világ más tájain!

"A kiértékelésben szereplő feldolgozott és összesített eredményeket [...] az egyetemi belső nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni az ETR azonosítóval rendelkező személyeknek" - írja az ELTE OHV-szabályzata. Hasonló

találkozhattak vele), de csak 68 százalékuk töltött is már ki véleményezőlapot. 76%-ukat, vagyis 28 hallgatót érdekelnének az OHV eredményei (köztük 5 olyat, akik azt jelölték be, hogy nem tudják, mi az).

A megkérdezett 38 hallgatóból egy sem tudta, hogy az eredményekhez hogyan juthat hozzá, következőképpen szintén egyikük sem tekintett bele még az értékelésekbe. 14 százalékuk, vagyis összesen öt fő volt tisztában azzal, milyen következményei lehetnek az eredményeknek az oktatókra nézve.

A megkérdezettek szóveges hozzászólásait is közölhetjük a kérdőívben. Ezzel a lehetőséggel négyen éltek, közülük hárman azt írták, hogy nem látják értelmét a dolognak, egyikük pedig azt, hogy szerinte több tanárral kéne kitölteni, illetve hogy jelenlegi formában nehezen tartható az érvényes felméréshez szükséges jelenléti arány.

//2007. MÁRCIUS:

pontokra lehet bukkanni például a Miskolci Egyetem, a Corvinus Egyetem, a SOTE vagy éppen a BME megfelelő szabályzatában. Utóbbiban külön ki is mondják, hogy az OHV célja a szabad tanárválasztás segítése, és többek közt ennek érdekében az egyetem intranetén teszik közzé "a véleményezés személyiségi jogokat nem sértő, és értéksorrendet vagy megjegyzéseket nem tartalmazó statisztikáit" visszamenőlegesen is. A BME-n egyébként - haladva a korrallal - a Neptun megfelelő menüpontjában történik a véleményezés, ezzel a feldolgozáshoz szükséges idő és energia a papírhoz képest vélhetően jóval kevesebb.

Térjünk vissza egy kicsit az eredmények nyilvánosságára. A BMF szabályzata szerint tehát a hallgató azt az eredményt tekintheti meg, amihez ő is hozzájárult egy kérdőívvel. Vegyünk egy átlagos hallgatót valahogy két félév határán. Ha a hallgató tudna róla, mi az az OHV, és hogy hol, hogyan lehet megnézni az eredményeit, akkor, feltesszük, kíváncsi is volna rájuk (bővebben lásd Kevesen tudják c. írásunkat). Am valószínűleg nem azon oktatókéra, akiknek már járt órájára, hiszen róluk van saját tapasztalata, ami alapján eldöntheti, váltson-e jegyet hozzájuk egy újabb félévre. Hallgatóinkat sokkal nagyobb valószínűséggel érdekelnek azok az értékelések, amiknek a következő féléves kurzusválasztásokkor hasznát veheti. A dolgok jelenlegi állása szerint ezeket hivatalosan megtudakolni nem volna lehetősége.

Vegyünk egy másik hallgatót, akit ellenben érdekelne bármi, amit csak megtudhat, és tegyük fel, tájékozott a jogairól (próbáljunk meg eltekinteni a példa enyhe életszerűtlenségétől). Ő jelentkezhette kérésével bármelyik intézetigazgatónál, az vélhetően rövid ideig furcsán nézne rá, majd elővenne néhány papírlapot, amiket - esetleg a megfelelő részek letakarása után - átadna hallgatóknak olvasgatni. Működőképesnek tűnik a dolog - mindaddig, amíg nem háromszáz kíváncsi hallgatót veszünk (pusztán a feltételezés kedvéért), és hosszú sorok nem kezdenek kigyózni a szerencsétlen intézetvezető ajtaja előtt.

Nézzük a felméréshez használt kérdőíveket. Ezek nyolc-nyolc hasonló kérdésből állnak külön táblás gyakorlathoz, előadáshoz és laborgyakorlathoz. A kérdések leginkább az oktató munkastílusára, magabiztosságára és felkészültségére, az órák követettségére térnek ki, továbbá arra, hogy a hallgató szerint az óra mennyire tanít műszaki, gyakorlati gondolkodásra, és mennyire tartja korrektnak a számonkéréseket. A kérdésekre az osztályzáshoz használatos öt "érdemjegy" adható, kérdésenként külön meghatározott jelentéssel. Lássunk egy példát:

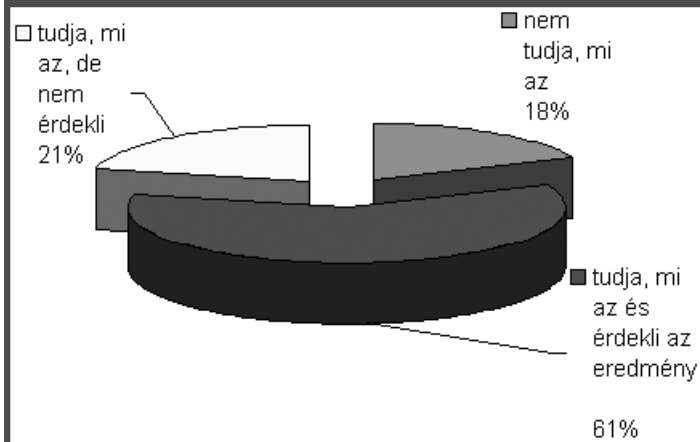
Amennyiben volt félévközi számonkérés, hogyan ítéli meg módját és osztályozását?

1. Az osztályozás igazságtalan volt.
2. Teljesíthetetlen követelmények voltak és igazságtalan osztályozás.
3. Könnyen teljesíthető követelmények voltak,

KEVESEN TUDJÁK

Kíváncsiak voltunk, a hallgatók mennyire vannak tisztában az OHV alapvető kérdéseivel, ezért végeztünk egy "házi" közvéleménykutatást. A kérdésekre összesen 38 NIK-es hallgató válaszolt, a felmérés természetesen nem reprezentatív, de közelít hozzá, nagyjából minden évfolyamból ugyanannyi hallgatót kérdeztünk.

A megkérdezettek 81%-a, vagyis 30 ember tudta, mi az az oktatók hallgatói véleményezése (megjegyzendő, hogy az előző félév végén az elsősök is

//BETA VERZIÓ V2.2:

igazságos volt az osztályzás. 4. Túl szigorú követelményeket támasztott, szigorú volt az osztályozás. 5. Teljesíthető követelményeket támasztott, és az osztályozás igazságos volt.

Már ebből az egy kiragadott példából jól láthatók azok a buktatók, amelyek a klasszikus érdemejegyekkel való értékelésben rejlenek. Ha jobban megnézzük, a teljesíthetetlen követelmény szerinti igazságtalan osztályzás a "csupán" igazságtalannal szemben már átmenne a vizsgán. A szigorú követelmény és szigorú osztályzás egygel jobbat érdemel a könnyen teljesíthető, igazságos számonkérésekkel szemben, ami részben érthető lehet, de ugyanúgy vitatható is - és arról még nem is tettünk említést, hogy a felmérés elvégzésekor (a szorgalmi időszak utolsó három hetének egyike) a hallgatók még egyáltalán nem írtak számonkérést.

Ilyen anomáliákkal találkozhatunk egyéb kérdésekben is: nem biztos, hogy ha egy óra jól felépített, akkor érdekes is, ugyanakkor legszetszórtabb előadás is

lehet nagyon izgalmas. Hasonló a helyzet az időkihasználással és az óra pontos megtartásával, és lehetne tovább sorolni. Megemlítendő az is, hogy a kérdőívekben a tárgyakhoz tartozó segédanyagokról nem szerepel kérdés, ahogy arról sem, hogy a tárgyra fordított idő mennyiben arányos annak hasznosságával vagy annak értékével, kreditszámával.

E cikk célja a téma felvetése, hiányosságokra való rávilágítás, és megoldások, jobbítások keresése, illetőleg azok keresésére való sarkallás. Elmondható, hogy egynemely változtatás mindannyiunk - mind az oktatók, mind a hallgatók, mind a kérdőíveket feldolgozók - javára válnának. Ha az eredmények nyilvánosak lennének - akár egy belső weboldalon, akár egy főiskolai faliújságon - a hallgatók (és talán az oktatók is) több figyelmet fordítanának az OHV-re, talán jobban beválna céljait, és talán elejét venné a mindenki által ismert, és néhányak szemét szűrő niktanárok című weboldalhoz hasonló kezdeménye-

OSKOLA:

zéseknek. A kivitelezés nehézségeit kiküszöbölhetné az elektronikus megvalósítás (aminek anonimitását ugyan alapvető bizalmatlanság lengi körül: mint megtudtuk, többek közt ezért nem történtek próbálkozások a Neptunban), és a realisabb értékeléshez egyértelműbb, pontosabb és relevánsabb osztályozás volna szükséges. Mindehhez pedig hallgatói kezdeményezésekre volna szükség. Információink szerint a NIK HÖK - kapacitásához mérten: valljuk be, sajnos ők csak egy maroknyi ember - foglalkozik a témával, és már elkészítette egy elektronikus OHV specifikációját, amit reményeik szerint ebben a félévben már használhatunk, és szívesen vesznek bármilyen segítséget, ötletet a hallgatóstól. Mint oly gyakran, ebben a témában is felmerül a lassan örökérvényű kérdés: mi az oka, hogy a hallgatóknak többnyire mindenről megvan a véleményük, érdekérvényesítő lehetőségeikkel azonban szinte sohasem élnek?

Kata

VALAMI ELKEZDŐDİK...

Új tanév, új hallgatók. Ezek közül a gólyák közül, akik sokan csak most szembesültek a felsőoktatás "szépségeivel", kitént pár fiatal, akik nemcsak az előadásokra, a táblás gyakorlatokra és a laborba jártak a Neumann János épületbe, hanem többet láttak ebben az iskolában, mint a tanítás színterét.

Évek óta megfigyelhető jelenség a Neumann Karon a hallgatói passzivitás. A gólyák közül páran megunva a tapasztaltakat - miután sikeresen vették az első félév akadályait - páran úgy döntöttek, megpróbálkoznak felpozícionálni az órák utáni életet. Már korábban is voltak próbálkozások, órák utáni szakmai és szórakoztató előadásokra, melyek tapasztalataiból kiindulva úgy döntöttek, saját kezükbe veszik a rendezvények szervezését, és eltökélt szándékuk, hogy legalább havonta egyszer a NIK HÖK-el együttműködve rendszeres szakmai és szórakoztató programokat szerveznek. Első lépésként egy több órás előadás-sorozatot tárnak elénk, a NEUMANN NAP - ot.

A nap célja, hogy megmozgassa a puszynadni látszó hallgatósságot, és minél több főiskolást csábítson ezekre a programokra. Többek között Dr. Kutor László és Vámosy Zoltán tanár Úr is elfogadta a felkérést, és egy-egy témában ők is tartanak előadást. Minden bizonnyal sokunk élvezte már Kutor tanár úr érdekes történeteit. Ezen anekdotákból kaphatnak az érdeklődők egy újabb csokrot. Vagy ki ne ismerné Vámosy tanár úr elkötelezettségét a robotika iránt. Kevés ember található az országban aki ilyen aktívan szeretné átadni tudását az ifjú hallgatóknak.

A szakmai kínálatot szórakoztató programok is kísérik, mint például a fotópályázat - mely közvetve vagy közvetlenül Neumann János tevékenységével, ha-

gyatékával foglalkozik - eredményhirdetése, a demo scene - mely nagy sikerrel debütált már a karunkon - bemutató. A demoscene (ejtsd: demoszín) egy nemzetközi, underground számítástechnikai szubkultúra, melynek tagjai különböző számítógépes digitális művészeti alkotásokat készítenek, legyen az zene, grafika, animáció vagy programozás, kizárólag az alkotás öröme miatt. A demoscene-en belül, hasonlóan más ö n s z e r v e z ő d ő szubkultúrákhoz a résztvevők többnyire néhány fős, olykor nemzetközi csapatokba tömörülve hozzák létre a közös műveiket. A csapatok legfontosabb tagjai a programozó (coder), a grafikus, a zenész és az utóbbi időkben a 3D modeller, aki a három dimenziós látványvilág tervezéséért felelős. Hasonlóan más modern szubkultúrákhoz a demoscene nem hivatalos nyelve is az angol, természetesen kiegészülve sajátos kifejezésekkel, szavakkal. Valamint lesz Office 2007 újdonságait elénk táró előadás is, melyből kiderül, hogy az új külső hatékonyabb munkát, új ötleteket, lehetőségeket hordoz magában, vagy csak egy újabb piaci fogást láthatunk, a mindenki által közismert piacvezető vállalatától.

A NEUMANN NAP várható programja:

10:00-10:20 Megnyitó
10:30-11:10 Dr. Kutor

László: Az informatika 50 éve
11:10-11:40 Fogadás az Aulában
11:40-12:20 Vámosy Zoltán: várhatóan robotika témában
12:20-13:00 Tefner Szabolcs: Microsoft Office 2007 bemutató
13:00-15:00 Demo Scene bemutató
15:10-15:30 A Fotópályázat értékelése, díjkiosztás
Gyertek el minél többen, a színes kínálatot látva, megéri...

Neumann Nap

Időpont: 2007.április 10. Helyszín: BMF-NIK F.09.

Programok

10:00-10:20 Megnyitó és bemutatkozás az Aulában, beszédet mond:

- Prof. Szeidl László BMF-NIK Dékán
- Prof. Dr. Sima Dezső BMF-NIK Alapító főigazgató
- Wenhardt Károly NIK-HÖK Elnök
- Enzsel László

10:30-11:10 Dr. Kutor László: Az informatika 50 éve

11:10-11:40 Fogadás az Aulában

11:40-12:20 Vámosy Zoltán: Robotika

12:20-13:00 Tefner Szabolcs: Microsoft Office 2007 bemutató

13:00-15:00 Demo Scene bemutató

15:10-15:30 A Fotópályázat értékelése, díjkiosztás

Ha érdekel az informatika, ha szeretnél egy aktív társaság tagja lenni, ha nem tudod mi az a demo scene, ha meg tudod azért, egy a lényeg.

GYERE EL!

AKTUÁLIS:

//2007. MÁRCIUS:

KIN KUPA: IDÉN UTOLJÁRA?

Sokat hallani manapság arról, hogy az idén kerül utoljára megrendezésre a KIN Kupa, a Kandós Ifjúsági Napok, ugyanis a rendezvénynek helyet biztosító kollégiumot átépítik, és a felújítást követően nem tudni, hogy mi lesz az ilyen nagyszabású rendezvények sorsa. Mi lesz velünk, ha nem lesz több sárga szöcske? Ha többet nem élhetjük át azt az érzést, amit egyedül a KIN Kupán való részvétel okozhat? Nem tudjuk, mi lesz akkor, de az tuti, hogy nem lesz jó.

A tisztánlátás kedvéért Balogh Józsefet, a BMF kollégiumigazgatóját kérdeztük.

Igaz-e az a hír, hogy a Kandó Kollégiumot átépítik?

Igen, igaz, pontosabban nem átépítik, hanem teljes egészében felújításra kerül. Biztosan hallottak már a PPP konstrukcióban történő kollégiumépítésekről, illetve felújításokról. Ezeknek az a lényege, hogy magántőke bevonásával kerül sor a munkálatok végrehajtására, a mi esetünkben a kollégium teljes körű felújítására. Lényegében csak a főfalak maradnak meg. Teljesen új elektromos hálózat, közművek és lakószobák kerülnek kialakításra, 2 és 3 ágyas lakóegységekkel, illetve 2+3 ágyas apartmanokkal, amelyek magukban foglalják a vizes egységeket (WC, mosdó, zuhanyozó, konyha), továbbá strukturált hálózatokat (Internet, telefon, kábeltévé). Megújul a homlokzat, új épületgépészeti rendszert, hőszigetelt nyílászárókat kap az épület. A konstrukció lényege, hogy a felújítási munkálatokat és azok költségeit a beruházó cég előlegezi meg, majd a főiskola az így elkészült

Isten veled!!

Diákotthonban 20 év időtartamra bérl vissza a kollégiumi szolgáltatásokat. A bérleti díj 50%-át az Oktatási és Kulturális Minisztérium (OKM) állja majd, a másik 50%-ot a főiskolának kell vállalnia.

Tehát gyakorlatilag lerombolják, majd ezek után újjáépítik a kollégiumot.

Úgy van. A kollégium teljes egészében kiürítésre kerül, és a tartó- és főfalak kivételével szétbontják. Az így megmaradó vázra kerül ki- és felépítésre az új épület, a megfelelő infrastruktúrával, épületgépészettel, a jóváhagyott tervdokumentációknak megfelelően. Ennek eredményeképpen egy jóval hatékonyabban és gazdaságosabban üzemeltethető épület jön létre, mely magasabb komfortfokozatot, jobb életkörülményeket biztosít hallgatóink számára.

Hogyan és ki által fog megtörténni az átalakítás?

Ennek a folyamatnak szigorú eljárási rendje van. Közbeszerzési eljárást kell indítani. A főiskolának nagyon jók az esélyei arra, hogy az OKM jóváhagyja a beruházást, elképzelhető, hogy mire ez az írás az újságjokban megjelenik, már

megérkezik a jóváhagyó levél a minisztériumtól. Ezzel párhuzamosan - a megfelelő szakmai konzultációkat követően - elkészült az épület elvi építési engedélyeztetési tervdokumentációja, melyet a III. Kerületi Önkormányzat Építésügyi Hatósági Osztálya jóváhagyott. Ezeket az anyagokat a Kandó Kálmán Kollégium Hallgatói Önkormányzata is véleményezte, és örömmel mondhatom, hogy számos ötletüket, illetve javaslatukat be is építettük a tervekbe.

Még idén nyáron megkezdődhetnek a munkálatok?

A tervezett időütemezés szerint ha megvan a jogerős elvi építési engedély, illetve az OKM jóváhagyása, akkor sorra kerülhet a főiskola részletes szolgáltatási és beruházási igényeinek, elképzeléseinek a megfogalmazása. Ez a tenderkiírás kerül meghirdetésre a Közbeszerzési Értesítőben. Ennek általában további 30-60 nap az átfutási ideje. Mindezeket figyelembe véve a nyári időszakra meglehetősen a beruházó, akinek a szükséges szerződések aláírása után át lehet majd adni az épületet. A munkálatok várhatóan a következő tanévet vennék igénybe, így a 2008/2009-es tanévben újra hallgatók népesíthetnék be a Diákotthont.

Tehát a jövő tanévben a Kandó Kálmán Kollégium nem fog üzemelni. Hogyan fogják megoldani a kieső férőhelyek pótlását?

A szeptemberi időszak kritikus ebből a szempontból, mert akkor nagy a hallgatói létszám és az elutasítottak száma. Nem lesz különösebb probléma, hiszen most február 1-től beindult a Tavaszmező utcában az új Diákhotel - a Hotel@BMF -, amely 352 többletférőhelyet jelent. A Kandó Kálmán Kollégiumban kieső 540 helyet a főiskola által bérelt kollégiumi férőhelyek számának növelésével pótoljuk. Tehát a főiskola és a kollégium vezetése a bérleményekkel a következő tanévre kötendő bérleti szerződéseket úgy tervezi és szervezi, hogy az 540 fős kiesés ne okozzon különösebb problémát.

Ha a Kandó Kálmán Kollégium átépül, és ekkora minőségbeli javulás fog bekövetkezni, megmaradnak-e a hagyományos Kandó Kolis rendezvények, például a KIN Kupa, a Klub 104?

KINFO!! KINFO!!

//BETA VERZIÓ V2.2:

A válasz bonyolultabb egy egyszerű igennél vagy nemnél. Fontos kiemelni, hogy minőségi és komfortfokozatbeli változások fognak bekövetkezni. Ez nagyon komoly változás, hiszen gondoljunk bele, hogy most négyágyas, zsúfolt szobák vannak az épületben, elavult bútorzattal, infrastruktúrával. Ezek a mostani JUTTÉR kormányrendelet besorolása értelmében I. kategóriájú kollégiumi férőhelyek. Ezekből lesznek IV. kategóriájú, illetve hoteljellegű helyek.

Ez ugye két fontos kérdést von maga után. Az egyik az, hogy a térítési díjak változni fognak. A másik kérdés, hogy lesznek-e olyan terek, ahol a közösségi élet, a rendezvények, illetve a különböző programok lebonyolíthatóak, és ha igen, akkor milyen feltételek mellett. A tervek szerint az épületben egy központi főiskolai információs centrum is ki lesz alakítva. Az előudvari rész, a lépcsős feljárat megszűnik. A Bécsi úti talajszintről lesz a bejárat. A hátsó udvaron, ahol eddig egy-egy rendezvényen sörösátor szokott állni, ott például parkolók is lesznek kialakítva. Tehát bizonyos értelemben szűkül az a fajta élettér, ahol a hallgatóság különböző

rendezvényeket tud majd szervezni. De az üzemeltetőn, illetve a főiskolának és a hallgatóságnak az üzemeltetővel kialakított kapcsolatán is fog múlni, hogy milyen szintű és jellegű rendezvényeket lehet majd szervezni az épületben.

Mindezeket figyelembe véve jelenleg nem látom annak a lehetőségét, hogy a hagyományos értelemben vett Klub 104-et, KIN Kupát, Kollégiumi Napokat le lehessen majd bonyolítani, mivel nem igazán lesznek olyan területek, ahol ez lehetséges.

Tehát nincs kizárva mondjuk, hogy a KIN Kupa megszűnik?

Nincs kizárva, de talán valami más formában és más keretek között működhet a dolog.

Nagyon fontos, és mindenki közös érdeke az állag- és értékmegóvás. Mindenesetre nagyon sok fog múlni azon, hogy a főiskola és a kollégium vezetése, a Hallgatói Önkormányzat, illetve a nyertes beruházó és üzemeltető cég közötti kapcsolat, szabályozási rendszer hogyan fog működni.

Kamela

EGY ÁTLAGOS SZOCIOLÓGIA

Vízháborúk. Érted? A tudósok megmondják neked. Hát igen. Itt tartunk. Az emberiségnek annyi, löttek, game over, maxi kampeca. Szép volt, jó volt, de eltelt az a pár ezer év, ami nekünk rendeltetett. Mert ugye mi volt az elején? Uff-uff meg unga-bunga. Milyen jó is volt. Őrítettük a tüzet, szabdaltuk a mamutokat meg gyűjtöttük a csipkebogyót. Közel kihaltunk, mert hideg volt. Ilyen volt akkoriban.

Felkeltél reggel, kinéztél a barlangból, mi a fresh news, Gugubába vajon megszült-e már, van-e még tűz, napisten elüldözte-e az éjszakát. Érted. Felmásztál egy fára (érdekes ősi ösztön, kiirthatatlan; még ma is kutatják a tudósok - de minek? Itt a vízháború). Szóval ott vagy a fán, meglátod Mmháhhát, amint barlangrajzot készít, Gzuzzut, aki halászik. Aztán lemész a sarki folyóra inni.

Gondolj csak bele, ma is ez van. Felkelsz, böngészőt nyitsz (miért nem fa formájú a Firefox?), vagy RSS aggregátort, megnézed a sporthíreket, épp kik, mik foglalták el a hidat éjszaka. Ránézel az MSN-re, iWiW-re, myVIP-re (meg amire akarsz), hogy ki-mit-hogyan-miért, aztán meg mész. Harcolni.

Mer' ugye itt a vízháború. Különös ez a szociológiaóra. Egyre jobban hatalmába kerít a na, gyerünk cigi-kávé érzés. Mi lesz velünk, ha elfogy a víz? Nem fogunk többet inni (vagy inkább fürdeni)? Ápoltalan, bűdös programozók és rendszergazdák. Ja tényleg, meg a többiek. Mert vannak mások is. Szép kilátás. Ígérem, többet nem fogok merengeni és filózni ilyen hülyeségeken.

De mégis... az emberiség vége. Remélem, sorsot húzunk, és a végső pusztulásból megmentenek néhányunkat, és a csillagkapun

távoznak az alfa bázisra.

Azt hiszem, megvan. A Megoldás. Van ám nekünk ilyen részecskegyorsító, csinálhatunk vizet dögvével. Há, kettő Ó. A hülyének is megéri. Otthon össze is dobok egyet. Talán meggazdagszom rajta. És nem kell majd reszocializálódnom... Érted?

Kamela

ÓRA...

ANTISZOC:

A NŐ MINT WEBSZERVER.

Hibaüzenetek és értelmezésük:

-400 Bad Request - a férfi a randira virág nélkül érkezett

-401 Unauthorized - férjnél van

-402 Payment Required - gyertyafényes vacsora

-403 Forbidden - El a kezekkel!

-404 Not Found - Ma a barátnőimmel bulizok!

-405 Method Not Allowed - Hátulról nem engedem!

-406 Method Not Acceptable - Nem veszem a számba!

-407 Proxy Auth. Required - Meg kell kérdezni anyámat!

-408 Request Timeout - Tudod, hogy mióta nem hívtál???

-409 Conflict - Ki volt az a szőke nő, akivel tegnap láttalak?

-410 Document Removed - El akarok válni!

-411 Length Required - Miii? Ezt vezeted te hosszúnak???

-412 Precondition Failed - Miiii? Nincs nálad óvszer???

-413 Request Entity Too Large - EKKORA nekem be nem fér!

-415 Unsupported Media Type - Neeem, négyesben szó sem lehet róla!

-500 Internal Server Error - menstruál

-501 Not Implemented - még sosem feküdt le senkivel

-502 Bad Gateway - ...fúúúúj, sós!

-503 Service Unavailable - Fáj a fejem!

-504 Gateway Timeout - Ennyi?

- Jó napot kívánok, aranyhaluk van?

- Igen.

- És mennyibe kerül egy?

- Ezer forint.

- Akkor inkább ezüstöt kérek.

Gazdagéknál házbilit tartanak, és meghívják minden szomszédot, köztük Kovácsot, aki nemrég költözött oda vidékről. A kertben, a medence mellett mulat a társaság, amikor a házigazda jókedvűen megszólal:

- Figyeljen mindenki! Van egy négyméteres krokodil a medencében. Akinek van elég merse beugrani hozzá, annak adok egymillió forintot!

Egyszer csak látják, hogy Kovács repül be a medencébe. Nagyon csobban, majd felbukkan az óriási hulló feje, és kemény harc kezdődik. Fröcsköl ki a víz, mindenki tátott szájjal nézi a küzdelmet. Végül Kovács épségben mászik ki a vízből. A gazda odamegy:

- Nahát! Te aztán bátor vagy!

Megérdemled az egymilliót!

- Dehogyan kell az nekem! - mondja a hős.

- Akkor mondd, mennyit fogadsz el, félmilliót?

- Nem, annyit sem!

- Akkor mit szeretnél?

- Csak annak a nevét, aki beledobott!

Honnan tudod, hogy szőke nő használta a számítógépet?

- Csupa fehér, hibajavító-festékes a monitor.

- Sajt van az egér előtt.

- Rúzsos a joystick.

HARMADIK TIP. TALÁLK.:

"Akasztják a hóhért?" - ül le Schmuck Balázs az asztal másik oldalára. Diktafonvégen a Neptun megzabolázója, a puskázók réme, a vállalati információs rendszerek kedvelője. Schmuck Balázs a főiskola szelleme: mindenki ismeri, de senki sem tud róla igazán semmit. Nos, kellemes olvasgatást!

Több szempontból is elmondhatjuk, hogy minálunk annak jó, aki nem ismer téged. Hogyan dolgozod ezt fel?

Aki nem ismer, az azon szerencsések közé tartozik, akinek egy: nincs semmi gondja a Neptunnal, kettő: nem voltam bent még vizsgáján, három: ami nem biztos, hogy szerencse, de még nincs harmadéves, tehát nem találkoztam vele órán. Hogy mondjam, jobban örülnék, ha nem ismernék mindenkit, mert az annyit jelentene, hogy működik a Neptun, illetve nincs vele gondotok.

Kezdjük az elején. Hogyan lett belőled kari Neptun rendszergazda?

Történelmi adatok. Anno, amikor még külön volt a három főiskola, én HÖK-elnök voltam a Kandón, aztán az egyesülés után a Neumann Karon. Akkor nagyon jó viszony alakult ki köztem és György Anna között, és aztán szóba került a Neptun, hogy lesz valamiféle tanulmányi rendszer. Konkrétan nem emlékszem, hogy keveredtem én bele, csak azt tudom, hogy egyszer beszéltem György Annával arról, hogy milyen jó lenne, ha én foglalkoznék vele, és végül is úgy jöttem ki tőle, hogy nekiállok és csinálom a Neptunt. Ez volt 2002-ben.

Biztosan szép reményekkel és jóhízműven vágta bele...

Fenntartásaim voltak, ismerve a korábbi tanulmányi rendszereket, de nagy lendülettel vágtam bele, hogy hú, ez biztos jó lesz. És így alakult, hogy most már öt éve csinálom.

Elmondhatjuk, hogy a hallgatók többsége nincs túl jó véleménnyel sem a régi, sem az új Neptunról. Mi a te véleményed?

Hát lesznek olyan részek, amiket nem raktok bele a cikkbe...

Csak azt mondd el, amit megírhatok!

Amit megírhatok? Mind a kettő nagyon jó! Na komolyra fordítva, én úgy látom, hogy ez az új Neptun túl hamar jött ki. A régi a végén már kezdett működni, sokkal kevesebb volt vele a probléma, mint amikor bevezettük, sokkal többet tudott. Voltak hátrányai meg hibái, ez tiszta, mindenki emlékszik, az új viszont nagyon korán jött ki a fejlesztési szintjét tekintve. Még nem volt kiforrva, nem működött, voltak benne részek, amik egyszerűen hiányoztak, és azóta is tűzoltómunkát végez az SDA: mindig jönnek a problémák, és mindig nekiáll és hegeszt rajta valamit.

Ügyesen kibújtál a kérdés alól! Milyennek látod jelen pillanatában?

Hát jobbnak, mint egy vagy másfél éve, de még mindig rosszabbnak, mint a régít. Láttam ETR-t működés közben, csak hogy kitérjünk a másikra, és hogy mondjam, ég és föld a kettő. Biztos, hogy annak is megvannak a hiányosságai, amiket én nem látok, de abban volt szerencsém hallgatóként navigálni kicsit, és sokkal kényelmesebb.

Azt mondd, gyakorlatilag nem volt kész, amikor használni kezdtük. Miért vezették így be?

Most mit mondhatok... Született egy

döntés a főiskola részéről, hogy áttérünk az új Neptunra. Az alapvető hiba ott volt, hogy mindenki azt hitte, hogy ez egy Neptun 2.0 lesz, tehát nem más, mint megfogták a régít, és továbbfejlesztették. Ehhez képest az új Neptun teljesen új alapokon épült újjá, szinte semmilyen funkciója nem egyezik a régivel. A döntés megszületett felsőbb szinten, és innentől kezdve, ugye, mindenki, akinek főnökei vannak, azt csinálja, amit mondanak. Anno prűszkoltunk miatta rendesen mind mi, mind a hallgatóság, volt szó ott már mindenről, de végül is úgy döntöttek, hogy mégiscsak marad.

Gondolod, hogy egyszer zökkenőmentesen fog működni?

Ez a verzió tuti nem.

Ez elég kemény vélemény.

Lehet, hogy kemény, de az állandóan talpalt szoftver nem tud rendesen működni,

//2007. MÁRCIUS:

csinálok, mert anno HÖK-öztem. Vagyis ezzel valamilyen szinten tudom veletek tartani a kapcsolatot, tudok segíteni. Valami ilyesmi lehet az egész mögött az indíték. Nem mondom, hogy nem okoz néha idegbajt, de alapvetően igen, szeretem.

Szóval már "anno" is megvolt a magad keresztje. De mikor is? Egyáltalán: hány éves vagy?!

Sok...! Kerek harminc. Mint hallgató '97-ben iratkoztam be, tehát szeptemberben meglesz a tíz évem itt a BMF-en. Egy-két dolog már mögöttem van, és egy-két dolgot már láttam.

Nem sok még a BMF-ből?

Lehet, hogy sok, de mindig vannak új dolgok, és amíg vannak új dolgok, addig az embernek mindig van új motivációja, amíg

HARMADIK TÍPUSÚ TALÁLKOZÁSOK

INTERJÚ SCHMUCK BALÁZZSAL

lásd szoftvertechnológia elmélet megfelelő diái... Ha visszanyúl az SDA ennek a verzióinak a gyökereihez, és onnan elkezd újra fejleszteni, tehát a menet közben feljött problémákat elkezdik belefejleszteni, akkor elképzelhető, hogy menni fog. Ez az állandó talpalás, ez tuti nem. Azt hiszem, mindenki ismeri az érzést, amikor féléves programot ír, és hú, ez nem működik, akkor még beleírunk egy kicsit, az sem működik, akkor ezt is beleírjuk, de akkor már nem működik az első fele, és így tovább. Csak ez egy kicsit komplexebb, nagyobb feladat.

Tehát egy úgymond még újabb Neptunban látod a megoldást?

A megoldás az, ha az SDA elfogadja, hogy ez egy "szedett-vedett" rendszerke, és tényleg visszanyúl az alapokhoz, felépít valamilyen koncepciót, és amellet felfejleszti arra, amit most tud, talpalások nélkül. Vagy nekiállnak egy teljesen újnak. Ezek a kiutak. Van egy harmadik, ami nekünk lehet megoldás: hogy azt mondjuk, váltunk, például ETR-re vagy ki tudja, mire.

Mi történne, ha egyszer csak fognád magad, és felmondanál? Pótolhatatlan vagy?

Hmmm! Érdekes helyzet lenne, az tuti. Valószínűleg átmeneti problémákat okozna, de hosszú távút lehet, hogy nem. Nem tudom megítélni. Nem akarom azt mondani magamról, hogy pótolhatatlan vagyok, mert nincs olyan ember, aki pótolhatatlan, maximum kellemetlenségeket okoz, ha elmegy. Én ezt a széklet nem szeretném úgy elhagyni, hogy nincs mögöttem egy ember, akinek át tudom adni. Ha egyszer úgy döntök, hogy abbahagyom, akkor csak és kizárólag úgy, hogy van valaki, aki át tudja venni.

Erre térjünk vissza még később, most a témában egy utolsó kérdés: szereted csinálni?

Ez most fellengzősen fog hangzani, de valahol a lelkem mélyén én ezt azért

vannak újabb feladatok, addig, bármennyire is megszokott a hely, lehet valami újdonságot találni. Ha ez kifogy, vagy esetleg olyan légkör alakul ki, ami nekem nem tetszik, akkor már ezek nem lesznek olyan hajtóerők, hogy itt maradjak.

Ha már újabb feladatokról van szó: talán kevesebben ismernek téged oktatóként, pedig tanítasz is.

Igy van, szoktam hallgatói vért is szívni. Modelltanterv szerint harmadévből látnak engem elsőként a hallgatók, méghozzá vállalati információs rendszerekkel kapcsolatos témákban szoktam órákat tartani, akár műszinfón, akár a gazdasági informatika karon a keletiseknél.

Itt végeztél. Nem furcsa, hogy most azok a kollégád, akik korábban tanítottak?

Hogy mondjam... mindenkinek, ugye, megvan a maga véleménye hallgatóként a tanáiról. Amikor átkerültem a túloldalra, és azok, akik addig engem tanítottak, kollégák lettek, akkor nagyon sok minden történt. Voltak olyan tanárok, akiket úgymond istenítettem, és ehhez képest már nem mondanám ugyanezt róluk mint kollégákról, és van fordított eset is, akit hallgatóként nem nagyon szerettem, de mint

//BETA VERZIO V2.2:

Balázs találkozott már Neptunusszal...

kollégát nagyon. Teljesen más a két oldal. Hallgatóként nem látsz bele olyan dolgokba, mint kollégaként. Ilyen szempontból is érdekes volt átkerülni a túlóldalra.

Szeretél idejárni egyébként?

Szerettem. Jó volt a légkör, nem volt annyira szétzilálva a csapat, mint most, tehát akkor egy évfolyam tényleg egy évfolyamot jelentett. Egy tankör - kisebb-nagyobb lemorzsolódásokkal - három évet végigbírt, picit más volt a rendszer, sokkal emberközelibb. Sokkal jobban tudtál a másikkal beszélni, tudtad, hogy ha X a tankörtársad, akkor a másik órán is az, és ha véletlenül nem mész be, akkor onnan meglesz minden. Ezek most kicsit nehezebbek.

Sokak szerint mintha "butulnának" a hallgatók ahhoz képest, ami teszem azt tíz éve volt. Te hogy látod?

Én azt látom, hogy a mostani hallgatók, akik az utóbbi két-három évben jöttek be az ajtón, tisztelet a kivételnek, de mintha nem tudnák, mit akarnak. Idejárnak, de igazából nem tudják, hogy miért. Tehát nem azt mondanám csúnya szóval élve, hogy butábbak a hallgatók, mint tíz éve, hanem nem érdekli őket a dolog. Míg a mi időnkben mondjuk egy Broczkó-féle architektúrákra mindenki úgy készült, hogy úristen, meglegyen a négyes vagy az ötös, addig, ha jól hallottam, mostanában úgy készülnek, hogy hú, legyen meg a kettes. A két eredmény közti minőségkülönbség is mutatja, hogy nem nagyon érdekel itt senkit semmi. Tehát ha valaki arra készül, hogy a kettős szintet megugorja, az nem biztos, hogy motivált a dologban. Aztán hogy ki miért jár ide, az már mindenkinek a magánügye. Csak az a probléma, hogy ez a többieket is visszahúzza esetleg.

Nemrég vallottad be, hogy hallgatói vért is szívsz. A következő kérdést valószínűleg többen úgy tennék fel, hogy "miért vagy ilyen szemét?". Mi inkább úgy fogalmazunk, hogy mire fel ez az agresszív fellépés a puskázókkal szemben, kiváltképp a hírhedt szigorlatokon?

Igen, a szigorlat az véres pont minden évben. Egyszerű az oka: nem hiszem, hogy ha valaki innen informatikusként akar kimenni, akkor annak szoftver szigorlaton puskáznia kell. Ez az egyik. A másik ok szintén egyszerű: nem nagyon csípem az olyan

dolgokat, amik jogosulatlan előnyhöz juttatnak embereket. Tök mindegy, hogy ez most puska vagy valami az élet más területén, ezt nem nagyon tudom elfogadni. És mivel idebent tudok ellene tenni, teszek is.

Te sosem puskáztál?

Klasszikus értelemben vett, papíros puskát soha az életben nem csináltam. Nem mondom, hogy a szomszéddal nem beszéltem, de klasszikus puskát az életben nem használtam.

Akkor jól mehetett a sulid!

Azért az első évet le kellett küzdeni, anno az elég gyilkos volt, mert ha véletlenül nem sikerült valami, az annyit jelentett, hogy egy évet kimaradsz. Küzdés volt, tehát ami energiát rá lehetett fordítani, azt megpróbálta az ember felhasználni. Nem mondom, hogy nem voltak UV-jaim szép számmal az első másfél évben, de aztán nem tudom, mi történt, de elindultam fölefele, és harmadévből négy fölötti átlagom volt, ha jól emlékszem. Nem volt kevés munka, de sikerült.

A vizsgák alatt végzett munkásságod nem biztos, hogy javít a népszerűségi indexeden. Összességében milyennek mondanád a kapcsolatodat a hallgatókkal?

Hát tuti, hogy akit kivágok vizsgáról, az éppen abban a pillanatban elküldene nagyon messzire, ez holt ziher, lásd a niktanárok megfelelő fejezeteit. Egyébként van, aki kedvel és van, aki nem, és ez abban a szent pillanatban kiderül, hogy bejön és ügyet akar intézni. Volt már olyan hallgatóval dolgom, aki nem nagyon csípett, a vele aztán majdnem lehetetlen bármit is elintézni. Ha úgy jön be, hogy rögtön támad, azzal nem tudsz mit csinálni, azon még ha akarnál se tudnál segíteni. És van a másik fele, aki bejön, és rendesen elmondja a magáét, és utána még bátorít is.

Ilyenkor viszonzod a szimpátiát, illetve az ellenszenvet?

Ha probléma van, akkor én megpróbálok mindig tárgyilagos maradni. Ha valaki nem szimpatikus, attól még megcsinálom a dolgait, és nem rakom félre a papírját, hogy őt nem szeretem és nem érdekel. Van egy "kemény mag", akik már jó néhány év óta idejárnak, és őket az ember sűrűbben látja, jó néhány képzésváltás után, ugye. Velük már viccelődés kategóriába is át tudunk menni, amikor bejönnek egy-egy problémával.

Ha az ember reggel nyolckor jön be, látja, hogy Schmuck Balázs már bent van. Ha este hatkor megy haza, akkor azt látja, hogy Schmuck Balázs még mindig bent van. Ránézésre nincs sok szabadidőd.

Nincs sok, ez tiszta. Itt van a Neptun és más dolgok, amikkel foglalkozni kell. Én ezt választottam, hogy mondjam: vállalom és csinálom. Hogy reggel bent vagyok, meg este bent vagyok, meg közte is? Így alakult.

Mihez kezdenél a szabadidőddel, ha volna?

Szerintem rosszul érezném magam. (mosolyog)

Nem lehet, hogy munkamániás vagy?

Még az is lehet. Volt már, aki felvetette, hogy nem vagyok egészen komplett ilyen szempontból. Az egy teljesen más helyzet lenne, ha az ember "felszabadulna", és lenne szabadideje. Valószínű, hogy el tudnám tölteni, elmennék moziba, egyebek.

HARMADIK TIP. TALÁLK.:

Nem bánod, hogy nincs?

Hogy mondjam... nem hiányzik.

De legalább jól megfizetnek?

Hát persze, hogyne! Mint az összes közalkalmazottat.

Barátnőd van? Én speciel azt gondoltam, itt dugdosol egy nőt a szekrényben, de nem hallom a kaparását.

Nem a szekrényben van. Valahol még keresgél, mert most nincs. Mondjuk szerintem ezt egy épeszű nő nem bírná ki.

Mit csinálsz ünnepeken, amikor nem dolgozhatsz?

Vagy otthon vagyok, és elvagyok a kutyákkal, illetve a két szörnyületesen rossz macskával, vagy a barátokkal elmegyünk valahova, valami kis házibulit lövünk, ilyesmik.

Tehát megnyugodhatunk, hogy néha te is megiszol egy lazító sört?

Sört azt biztos nem, de bort előszeretettel.

Mit tervezel hosszabb távon? Meddig maradsz itt, és mivel foglalkoznál szívesen, ha elmennél?

Jelenleg végzünk egy kutatást, aminek ha minden igaz, az lesz a vége, hogy két kis betűt kapunk a nevünk elé. Addig tuti, hogy maradok, és ha összejön a doktori cím, akkor valószínűleg utána is. De mindemellett ami engem érdekel - ki hinné -, az a különböző adatbázisokban való turkászás, a vállalati információs rendszerek - minden, ami egy vállalathoz kapcsolódik az informatika részéről. Ez a téma engem megfog, akár egy információs, akár egy döntéstámogató rendszer, az mind érdekes. Tehát ha egyszer innen kikerülök - és nem rossz értelemben, hogy végre kiszabadulok -, akkor tuti, hogy valami ilyen területre próbálok majd menni.

Lehetséges, hogy még akkor is itt leszel, amikor a hallgatók már magázní fognak?

Szerintem ha nagy dolgok nem változnak, és minden úgy jön ki, ahogy én azt gondolom, akkor igen. Nem mondom, hogy Neptun megszerezgazzaként, mert azt nem garantálom, hogy én még tíz évig fogom gyúrni a Neptunt, de egyszerű, talpas oktatóként igen.

Kata

B+

SERVICE PACK:

A VÍZPIPA

Nargile, sheesha, hookah és még számos egyéb néven ismerik világszerte a vízpipát. Ez az egzotikus eszköz hazánkban is nagy népszerűségre tett szert az utóbbi években. Egyre többen ismerik és használják, mivel ha valaki kipróbálta, az esetek többségében bele is szeret. De miért is lett ilyen népszerű?

Füstje sűrű, ugyanakkor gyenge, és kellemes gyümölcsillata van, így még a dohányzás egyéb fajtáitól ódzkodó ember is megkedvelheti. A pipák nagy előnye a cigarettával szemben, hogy a csövön keresztüláramló füst lehűl, és a káros anyagok egy része lecsapódik a cső falán. A török vízpipa jellegzetessége az igen hosszú, hajlékony cső, így mondhatjuk bátran, hogy a dohányzás legkevésbé káros formájáról van szó. Ehhez hozzátartozik, hogy a vízpipákban használatos dohány kátrányt sem tartalmaz, és nikotinból is igen keveset. Elenyészően ritka az olyan eset, mikor a pipázás tüdőrákhoz vezet, de persze, mint a dohányzás minden formája, ez is káros a szervezetre. Figyelmeztetve vagy, kedves olvasó! A jóból is megárt a sok.

A vízpipázás hazájának Indiát tartják, otthona azonban egyértelműen a Közel-Kelet. Az első pipákat kókuszdió héjából készítették. Innen is ered az egyik szinonima, a nargile, mely - megdöbbentő módon - kókuszdióhéjat jelent. Fénykorát a XVII. századi Törökországban élte, ekkor alakultak ki a pipázás szabályai, etikettje. Manapság az arab világban terjedt el leginkább, itt el se képzelhető az élet az esti pipázások nélkül. A vízpipa komoly közösségépítő erő, aki kipróbálja, erre maga is rájöhet.

A pipákat kezdetben kenderrel

működtették, hisz ez a növény már évezredek óta az ember jó barátja és egyben ellensége. A Közel-Keleten ma is igen gyakran szívnak vele hasist, és megesik, hogy marihuánával élnek a vállalkozóbb szellemű emberek. Ez viszont nem jelenti azt, hogy a vízpipát feltétlenül kábítószerekkel kéne társítani a képzeletünkben. Nem minden pipás él ezekkel az anyagokkal, és szerény véleményem szerint sima pipadohánnyal is tökéletesen megfelelő hatást lehet elérni. Ez a dohány persze nem a hagyományos fajta, amiből cigit lehet sodorni. Vízpipadohánnyal csak az erős iráni dohány alkalmas. Ezt általában vízben áztatják, hogy vesszen az erejéből, majd datolyalével itatják át, és gyümölcs- vagy egyéb aromákkal ízesítik. Ettől összességében egy gusztustalan, ragadós, lekvárszerű anyaghoz jutunk.

De hogy is működik ez a szerkezet? A török vízpipa négy fő alkotórészből áll. A régi szép időkben kézművesmesterek készítették ezeket, mindegyikük egy-egy alkatrészre szakosodva. Manapság már sajnos nem minden esetben fordítanak ekkora figyelmet a pipára. De vegyük szépen sorra!

A pipa alján található a víztartály. Ez üvegből vagy fémből készül, és általában a pipa talpaként is funkcionál. Általában igen gazdagon díszített, gyakran az üveget is színezik. Nevéhez hűen ez tárolja a vizet, ami lehűti és megsűríti a füstöt. Egy díszítő motívum szokta jelezni, hogy meddig kell feltölteni vízzel az optimális működéshez. Ezt fontos betartani, hisz ha túl kevés a víz, akkor egy sima pipát szívunk, ha túl sok, akkor pedig igen nehézkesé válik a szívása.

A tartályba lóg bele a pipa teste. Ez egyrészt hosszú cső, mely általában fémből, főleg rézből készül. Másrészt a test felelős a tömítésért is, ehhez kapcsolódik a szívócső és a dohánytartó kehely is. Ennek a külsejét is szokás díszíteni, előfordul, hogy egyenesen emberalakot varázsolnak neki.

A test a pipa legfontosabb része, ezen keresztül jut a füst a víztartályba, és a tartályból megint csak ezen keresztül jut át a szívócsőbe. A legtöbb pipának igen hosszú a szára - egyes pipák teste szétszerelhető, ám ez problémákat jelenthet tömítés szempontjából -, így a buszon a szétszerelt pipánkkal érdemes óvatosan közlekedni, nehogy egy 80 centis szárral felnyársaljuk utastársainkat. A pipa méretét egyébként elsősorban a test határozza meg, és igen széles határok közt mozoghat. Előfordulnak egészen apró pipák is, és vannak olyanok, melyek egy méternél is magasabbak. Léteznek egy- és többszemélyes pipák is, ez utóbbiaknál a testhez több szívócső is csatlakoztatható, így egyszerre többen is szívhatják. Az igazat megvallva ennek nem látom túl nagy jelentőségét, de a türelmetlen pipásoknak biztos jobb, hogy nem kell megvárniuk, amíg körbeér a szívócső. A legextrémebb pipatestek csapágyak segítségével forogni is képesek. Egy eleve többszemélyes pipánál ez a létező leghaszontalanabb

//2007. MÁRCIUS:

funkciók egyike. De tudjuk, hogy az emberek vonzódnak a haszontalan funkciókhoz.

A következő alkatrész a dohánytartó kehely. Ez egy kis, kerámiából készült csésze, mely a pipa tetején kap helyet. Az alja lyukacsos, ezeken a lukakon keresztül jut le a felhevített dohány füstje a pipa testébe. A kehelybe helyezzzük a dohányt, majd erre rá az izzó széndarabunkat. Elvileg. Gyakorlatilag ettől egy kellemes, hörgősen, fuldoklósan kaparós füstöt kapunk, amit csak a legsötétebb hajlamokkal rendelkezők tudnának értékelni. Mi a hiba? A cigivel ellentétben itt a dohányt nem elégetni kell, hanem felforrósítani. Ezért általában a dohány tetejére alufóliát tesznek, melybe egy túlvilági 20-30 lyukat szúrnak. Így a dohány nem fog megégni, csak felmelegszik. A különböző dohányok persze különböző mértékben hajlamosak megégni, ezért bizonyos esetekben több réteg alufóliára is szükség lehet, vagy egyéb trükköt kell alkalmazni, pl. a szent apró alufóliagyöcskákra helyezni, hogy pár milliméter távolságban maradjon a dohánytól. A pipa tetejére, a kehely köré olykor hőtartó sapkát tesznek. Lehet kapni ilyen alkatrészt, de akár háziilag is fabrikálható egy, csak egy hengerpalástot kell létrehozni alufóliából, és ezt ráhúzni a kehelyre. Ettől tapasztalataim szerint valamivel erősebb, sűrűbb lesz a füst, ráadásul a pipa is tovább működik.

Az utolsó rész, amiről szót kell ejteni, a szívócső. Ez általában egy hosszú, hajlékony cső, bojtokkal és bársonyborítással a kellemesebb fogás érdekében. A cső vége általában fából van elkészítve, a szipka legtöbbször fém. Erre igény szerint műanyagtalálék erősíthető a finnyásabbak és a betegek kedvéért. Minél hosszabb a cső, annál jobb, hisz a káros anyagok ezen is lerakódhatnak.

Tudjuk már, hogy miből áll egy pipa, de pontosan hogyan is működik? Az izzó szén felforrósítja maga körül a levegőt. Mikor az ember megszívja a csövet, ez a forró levegő keresztülpréseli magát a dohányon, felhevítve azt, így füst keletkezik. Ez végigmegy a csövön, közben valamelyest lehűl, majd keresztülszűrődik a víztartály tartalmán, végül pedig a szívócsövön keresztül jut a pipázó tüdejébe.

A cigarettával ellentétben a pipa füstje igen sűrű, világos színű, ha kellően jó a tömés. Ajánlott letűdözni, ekkor sokkal kellemesebb a hatás, ugyanakkor ez egyáltalán nem nehéz, hisz a füst hűvös, sőt, ha mentás vagy ánizsos dohányokat is használunk, egyenesen hűsítő.

Hol lehet hozzájutni? Az arab éttermek, kávézók többségében szinte kérés nélkül hozzák ki a vízpipát. Emellett szinte mindenkinek van egy ismerőse, akinek egy ismerősének van egy otthon. Ha pedig megtetszett, nincs akadálya, hogy magunk is beszerezzünk egy pipát. Ott és tízezer forint közti összegért már egy jobb minőségű pipához is hozzájuthatunk. A különböző dohányokat ezer és ezer forint közti összegért lehet beszerezni. Ezt könnyebb meggyújtani, viszont rövid ideig csillagszóróként működik, úgyhogy érdemes lehet nem a perzsaszőnyeg fölött gyújtogatni.

Ha pedig van már egy saját pipánk, főzzünk egy jó kis gyümölcssteát, tegyünk be valami kellemes nyugtató zenét, vegyük elő kedves társasjátékunkat, majd hívjuk át barátainkat egy jó kis pöfékelésre.

TGZ

1001

//BETA VERZIO V2.2:

IDŐGONDOLA

A MIKOR MIÉRTJEIRŐL. A MIÉRTEK MIKORJÁRÓL

Biztos vagyok benne, hogy közületek sokaknak ismerősen hangzanak a következő filmcímek: Pillangó hatás, A lé meg a Lola, vagy hogy közhe-lyes legyen, a Vissza a jövőbe trilógia. Mind a korának megfelelően csavaros, izgalmas, elgondolkodtató alkotás, ami pedig közös bennük: az Idő bonyolult, de annál izgalmasabb kérdéskörét igyekeznek körüljárni. Kikapukat keresnek a fizika törvényein, hogy a főhősök olyan lélegzetelállító kalandokban vehessenek részt, amelyek során régi korok könyörtelen világába vagy éppen a jövő technokratikus valóságába kerülhetnek. Időutazás, fluxuskondenzátor, idővonal, szingularitás, ősröb-banás, temporalitás/permanencia. Mit tudunk ma erről a kérdésről? Lehetséges-e az időben utazni legalább elméleti síkon, vagy az egész csak a pat-togatottkukorica-gyártó konszernek álságos mar-кетинgfogása termékeik forgalmazására?

A negyedik dimenzió, az Idő mindenhol ott van, teljesen körülvesz, kijelöli a kezdetet és a véget, egy elkerülhetetlen folyamat, mely végzettől terhesen az univerzumot parttól partig mossa. Félelmetes, csodálatos és tisztító. Egy nukleáris robbanás. Csakhogy az Időről jóval kevesebbet és jóval homályosabban tudunk, mint a kritikus tömegről vagy éppen az atomok mozgásáról. Vajon hol tart a tudomány a tempus megértésében?

Lássuk például, mit tudunk az idő kezdetéről. Erre a problémára a számomra legzseniálisabb tudományos elmélet Stephen Hawkingtól származik. Kutatásai szerint világunkban az idő és a tér egy bizonyos nulla pontban keletkezett, és pontosan ettől a pillanattól kezdve kéz a kézben járnak, elválaszthatatlanul, egymással szoros kölcsönhatásban. Ez a pillanat volt az Ősröb-banás. A már-már zavarba ejtően triviális ötlet az, hogy ezt a kölcsönhatást figyelembe véve az időnek csak onnantól van bármiféle hatása a térre (így többek között ránk is), mikortól az létrejött. Így már maga a kérdés is értelmetlenné válik: mi volt az idő keletkezése előtt? A mi téridőnkben egyszerűen nem volt olyan, hogy előtte, ergo számunkra irreleváns, bármi legyen is a válasz. Hawking zseniálisan észrevette ezt.

A tükör. Talán nem mindegyikötök gondolt bele, hogy ha a tükörbe néz, agyában

egy múltbéli kép fog manifesztálódni. Azt fogja látni, ahogy akkor nézett ki, amikor odaállt a tükör elé, nem pedig azt, ami valójában a jelene. Hiszen amíg a fény a szemünkbe jut, nem beszélve az

agy és a látószervek feldolgozási sebességéről, idő telik el. Így ha sikerülne egy nagyon-nagyon távoli pontot a térben hozzánk olyan közel hozni, mint például a tükör és a testünk távolsága, akkor azt látnánk ott, ami sok-sok évvel ezelőtt ott történt. Emlékszem, hogy amikor nekem elmesélték, hogy a fény-pontok az éjszakai égbolton, a csillagok, lehet, hogy már nem is léteznek, hiszen szuper-nóváká váltak, majd egy teljesen más, számomra a Földről láthatatlan formában folytatják életüket, rendkívül megdöbbentem. Hiszen látom, hogy ott van, most pedig azt mondják, hogy lehet, hogy nincs is? És hogy ennek az oka pedig az Idő. Hogy telik. Megállíthatatlanul, mindent maga alá gyűrve, könyörtelenül, mint Taigetosz semmibe nyúló sziklá, megfosztva mindent és mindenkit a második esély luxusától.

De valóban így van-e? Megkerülhetetlen, megcáfolhatatlan lenne-e ez az erő? Vagy esetleg elképzelhető, hogy istenként megálljt parancsoljunk neki, rossz nebulóként áthágjuk szabályait, megfordítsuk folyását, netalán hőmpöly-gését egy tetszőleges helyen drasztikusan befolyásoljuk? Lehetséges lenne-e '39 és '45 között emberek millióit visszahozni a halálból egy háborús despota múltbéli meggyilkolásával? Ez már sokakat foglalkoztatott, olyannyira, hogy nevet is adtak a problémának: az időparadoxon. Vagyis ha visszamegyünk a múltba, és megöljük saját nagyanyánkat, mielőtt szülőnket világra hozhatta volna, hogyan lehetséges, hogy léteztünk abban az időben, ahonnan visszajöttünk, hogy végrehajtsuk tervünket? Ez első ránézésre paradoxon, megkerülhetetlen ellentmondás, azonban van egy eshetőség, amikor elképzelhető: hogyha létezhetnek párhuzamos világok, ahol a történelem más irányba folyik, és így Hitler likvidálásával mondjuk elkerülhető Auschwitz, a V2-esek rémképe London ergmé vagy a hirosimai armageddon. Erre azonban még nem született igazán kielégítő elmélet.

Valamivel jobban körüljárt fejezet az Einstein-Rosen-híd elmélet, mely szorosan kapcsolódik a tükörproblémához. Több filmben is feldolgozták már a kérdést, biztos mindenki látta. Sötét szoba, vil- lódzó monitorok, rajtuk szinuszgörbék futnak fel- alá. A díszletek között a főhős felvilágosítja pártársait, hogy két pont között csak akkor a legrövidebb út az egyenes, ha mindössze

AGYMENÉS:

két dimenzióval számolunk. Azonban, mivel univerzumunk 3 térdimenzióval rendelkezik - folytatja -, ez helytelen. Nemcsak a dimenziók száma különleges, hanem az is, hogy görbül. Így ha annyival tovább görbíthetnénk, hogy a tér két kérdéses koordinátája egy pontba kerüljön, ahelyett, hogy megtennénk a köztük lévő triviális utat, az eredeti rendszerhez képest jóval a fénysebesség felett közlekednénk, és egy pillanat alatt ott lehetnénk. A kissé cinikus fogalmazás ellenére nem teljesen alaptalan, amit mond, azonban a való életben Einstein egyből elrontja a kedvünket, amikor rámu- tat, hogy ez a "féregjárat" bizony kife- jezetten instabil. Kínál rá ugyan egy megoldást, ehhez viszont negatív energiát feltételez. Ez nem hangzik túl jól, hiszen sajnos tudjuk, hogy az energia sűrűségének mindig és mindenhol pozitív- nak kell lennie, de szerencsénkre a kvantumelmélet helyi szinten megengedi az energia ezen jellemzőjének negatívba fordulását. Evvel a kiegészítéssel elvileg elérhető egy kellően stabil állapot a "híd" viszonylatában.

Most, hogy tudjuk, az időnek mi a kezdete, és hogy bizony megkerülhetőek, legalábbis elméletben, bizonyos alapszabá- lyok, joggal tehetjük fel a kérdést: mikor leszünk hát valóban képesek az időutazás- ra? Az érdekes az, hogy a fizika saját szabályrendszere és megfigyelhető jelen- ségei által kínál kézzelfogható bizonyítékot az időutazásra. Igaz, megint megtréfál minket, hiszen az csak részecskék szintjén kimutatható. A jelenségre a fekete lyukakkal kapcsolatos vizsgálódás, közelebbről a "hogyan láthatjuk a fekete lyukakat, ha azok minden anyagot elnyel- nek?" kérdés megválaszolása közben derült fény. Nem megyek bele a rész- letetekbe, mivel én sem értem és hely sincs rá, de Hawking szerint a választ az antirészecskék rejtik. Szerinte ha bizonyos feltételek teljesülnek, egy részecske elnyelődése során annak antirészecskéje igenis kitörhet az eseményhorizontból, és ezt a részecskét észleljük mi. Ezt viszont pontosan azért teheti meg, mert párjával ellentétben a időben visszafelé halad! Azért ez valóban megdöbbentő.

Sokat lehetne még erről az izgalmas témáról írni, de aki szeretne egy kicsit job- ban elmélyedni a témában, annak ajánlom Stephen Hawking szinte bármelyik könyvét. Hozzáteszem: a könyv videó for- mában is kapható, mely igazán kiváló illusztrációkkal tarkítja tárja fel előttünk az univerzum eddig felfedezett titkait. Kellemes időtöltést hozzá mindenkinek!

Andrew

AGYMENÉS:

//2007. MÁRCIUS:

A HELIKOPTER

Egyszer:

- Képzeld! A fiam olyan, de olyan helikoptert épített!

- Egy egész nagyot? Rotorral és motorral? Ő egyedül? - kérdezte.

Kis úr, ki hozzászokott már Nagy úr büszke mellveregetéséhez, ami mindig fiáról szólt. A fiáról, hisz Nagy úr mást még nem hozott létre életében, csak azt a lurkót. Aztán ha a csöppnyi Nagy csinált valamit, azt mindig elhencegte a közeli sórcsapoldában.

No jó, ne legyünk oly kritikusak: Nagy úr is értett egyhez s máséhoz, például módszereken, professzionálisan öntötte magába az alkoholt bármely fajtáját, de igazán csak a sörnek volt doktora. Arról mindent tudott. Tán többet, mint bárki más a Mezőközi lakótelepen.

- Neeem! Te nagyon bugyuta Kis! Modellt! Tudod, olyan, mint a nagy, csak kicsiben - magyarázta hevesen Nagy.

- Ja! Értem már! - mondta Kis. Aztán még másfél órán át bólogatott, közben sóhajtozta az "értemeket". Pont olyan volt, mintha otthon töltötte volna az estét az asszonnyal.

Nagy pedig precízen döntötte magába a sárga lötytyöt, miközben részletekbe menően akarta magyarázni fia alkotását. Néha megakadt, ám ettől nem riadt vissza, kitalálta a műszaki hátteret magától. Hisz ő elvégezte a hegesztői technikumot. Tudja jól, mi fán terem bármilyen gép...

Kétszer:

- Képzeld! Kész van! Érted, kicsi Kis?! Kész van! Három hónap alatt. Most jön a nagy verseny májusban. Addig még röptetem. Olyan, de olyan lesz! Illetve már olyan is! Bent van a vitrinben! Az üvegesben! A fater megengedte, hogy a korszóit addig felpakoljam a szekrény tetejére. Aztán majd jön a verseny. Megnyerem. Holt zihér!

- Azta! Figyelj már, kicsi Nagy! Mutasd már meg! Hadd próbáljam már ki! Én is hagyatalak a dömpereken gurulni. Emlékszel, ugye?

- Az nem ugyanaz! - mondta kicsi Nagy, ki már 14 évesen is tisztában volt a szolgáltatások piaci értékével. - Ezt csak én kezelhetem. Csak én tudom irányítani. Más nem nyúlhat hozzá! Legalábbis a versenyig.

Majd utána, ha megnyertem, talán elgondolkozom...

És kicsi Nagy szeme elhomályosult. Nem látott már mást, csak a

keze által épített helikoptert repülni, magát a versenyen diadalmaskodni, a nyakába akasztott aranyozott babékoszorút; nem hallott mást, csak a tapsvihart, ami őt élteti, a Himnuszt, amint vele mormolja több száz ember...

Harmadszor:

- Jó napot, uram! Miben segíthetek?

- Távírányítót szeretnék a GXW-400-

as típusú helikopter-

modellemhez. Tudja,

olyat, aminek jó nagy a

hatótávolsága. És egy

kis joystickkal tudom irányítani a

mozgást, nem kettővel.

- Persze, persze. Van belőle. Két darab

három A-s elemmel megy. Mostanában

sokat viszik a közelgő verseny miatt. Ön is

arra készül?

- Nem, dehogy. Én csak hobbiból. Tudja,

hogyan van ez, ha a gyermekek kireppenek...

- Tudom, tudom, valami kell, hogy az

ember játsszon.

- Ahogy mondja, öregem!

- Szóval ez lenne az... Áz ára... Áfás szám-

la lesz?...

És végül:

- Anya! Anya! Csöngettek!

ANYAAAAA! Nem

hallod?! Kapcsold már

ki a porszívót! A fene! -

és ezzel a felkiáltással

főhősnőnk felállt a számítógép elől, és

ajtot nyitott.

- Jó napot! (Ki a fene ez? - gondolta, a fene

volt a kedvenc szava. Remélte, hogy nem

valami daganatos gyermek hozzátartozója

vagy nemlétező egyház képviselője.)

- Jó napot! - köszönt vissza a kissé kopa-

szodó, ám szimpatikus, összes fogával

rendelkező férfiú.

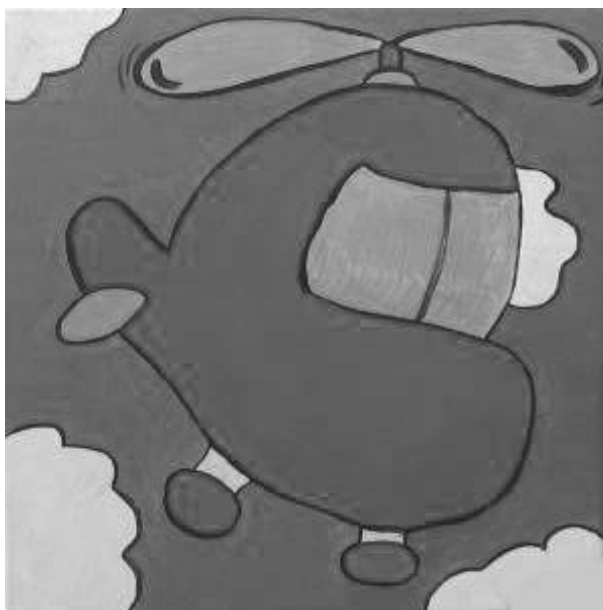
Főhősnőnk felhúzta jobb szemöldökét,

tágra meresztette pupilláit, félrehajtotta

fejét, és várta a magyarázatot vagy

valamit, bármit. Egész hosszú csend volt.

- Szóval az van... - kezdte az ürge. (Itt

valami teljesen másról lesz szó. De vajon mi a fenéről?! - így hősnőnk.) - Tehát az történt...

- Igen? - és hősnőnk próbálta egy kedves mosollyal beszédre bátorítani a nem is tudta, hogy kit.

- Szóval én egy emelettel maguk

felett lakom, Madár Béla. Jó napot!

- Jó napot!

- Tehát a minap vettem egy távírányítót a

helikoptermodellemhez. És hát ma

kipróbáltam. Tudja, hogy van ez, ha a

gyerekek elmennek... Tehát vettem ezt a

nagy hatótávolságú izét, és kipróbáltam,

pont ma. És szerintem valami mást is

irányíthat. Egy másik helikoptermodellt.

Csak azt akartam kérdezni, hogy önöknek

nincs-e véletlenül.

- Nem, nincs - felelte főhősnőnk, aztán

szürkeállománya élni kezdett. - De

miből gondolja, hogy mást is képes

irányítani?

- Mert mikor kipróbáltam, akkor az

történt, hogy... az enyémmel nem

sok, de hallottam, hogy valamelyik

szomszéd lakásban körülöttem bein-

dult valami, valami minirotorszerű, aztán

meg nagy üvegcsörömpölést hallottam,

aztán ahogy tovább mozgattam, még töb-

bet... Csak a körülöttem lévő öt lakás

egyikében lehetett...

- Hmmm... - mondta hősnőnk komolyan, és

próbálta visszatartani a rekeszizmait boly-

gató hahotát.

- De akkor nem maguknál. Nem tudja,

esetleg a szomszédban lehet-e ilyesmi

modell?

- ÁÁÁ! Nagykénná!!! Nem hiszem! - legyin-

tett hősnőnk, és kieresztette a nevetést...

Lin

DEC(10):

Két gyerek látja a fiatal házaspárt, amint éppen jönnek ki templomból.

Megszólat az egyik:

- Rájuk ijesszek?

- Inkább majd én.

Odafut a vőlegényhez, és így szól hozzá:

- Gratulálok papa, jól választottál!

Unoka kérdezi:

- Nagyí, nem láttad a tablettáimat? Az volt ráírva, hogy Extasy.

- Francba a tablettáiddal! Láttad a sárkányt a konyhában??!

Paraszt bácsi telefonál a rádió kívánság műsorába:

- Halló.

- Tessék kívánságműsor!

- Találtam egy pénztárcát, benne van

20 ezer Ft, 5000 dollár és 40 ezer euró. -

mondja a bácsika.

- Ez igen gratulálok, más nincs benne?

- De egy névjegykártya, valami

Kovács. Na, ennek a Kovácsnak szeretnék

küldeni egy számot.

Három elítélt beszélget az egyik ma-

gyar börtönben:

- Titeket miért ítélték el? - kérdi az egyik.

- Elkötöttem egy autót, 1 millió forintos kárt okozva. És te?

- Én loptam az állam pénzéből, 2 millió forintos kárt okozva.

- Hát te cimborá? Te mit csináltál?

- Én 3 millió forintos kárt okoztam.

- Na, akkor te vagy itt a legjobb. Hogy

csináltad?

- Hóvirágot szedtem.

A könyvtáros megszólat a betérő

rendőröknek:

- Mi van fiúk, esik az eső?

//BETA VERZIÓ V2.2:

VÉGE OLDAL:

WEB2

A WWW ÚJ ARCA

Réges-régen, egy elfeledett korszakban, az internet hajnalán kitalálták a WWW-t, a World Wide Webet. A maga újdonságával, nevéből is adódóan világhírű lett, és mai napig életünk meghatározó eleme. Ma már csak azt mondjuk rá: internet. Pedig az internet ma már sokkal több, mint anno volt.

A dinamikus oldalak aktív tartalommal ma már nem elégitik ki a felhasználók igényeit. Ma nem egyszerűen csak olvasni akarunk, képeket, videókat nézegetni. A kor technológiájának hála a szélessávú internet mindenhová eljutott, és az internetezők száma világszerte a többszörösére nőtt. Mi az a web2? A fogalmat Tim O'Reilly vezette be 2004-ben. Ő akkor azt mondta, hogy ez egy új generáció az internetezésben, amelynek a lényege, hogy a felhasználók közösen építik a tartalmat - vagy épp megosztják egymással. Kapcsolatban állnak, a közösségre épül az oldal. Míg régebben a honlap üzemeltetője adta a tartalmat, a web2 ideológiájában háttérbe szorul, és ő csak a keretet adja.

A web2 alapja a technológia hihetetlenül gyors fejlődése, az új szabványok és módszerek kitalálása. Ami régen személyes honlap volt, mára átalakult blog-oddallá (amit nem ciki híres embereknek sem vezetniük). Létrejöhettek videómegosztó oldalak, közösségi oldalak, térképes oldalak. Ne feledkezzünk meg az oldalak RSS szolgáltatásairól sem.

Míg a web1 (és web másfél) a tartalmat és a formát egyben tárolta, a web2-es technológiák alapja az lett, hogy a formát és a tartalmat el kell különíteni egymástól.

Megszületett az XML, amely ennek igazi alapot adott. Mindannyian tudjuk, hogy mi az a HTML. De mi a helyzet, ha oda-biggyesztünk egy X-et is? A bájtok megmaradnak, az ideológia megváltozik. Az egy helyen mindenből létrejön egy XSL fájl, ami a formát adja, és egy XML, ami magát az információt, a tömény adatokat. A web2 az internetet, magát a webet platformként használja. Egy web2-es honlap alapvetően olyan érzést nyújt, mintha egy programban dolgoznánk. Egy olyan programot használunk, ami minden gépen ugyanazt mutatja, bárhol is elérhető a világból, és mindig azt látjuk benne, amit éppen abbahagytunk. A web2 megteremtí az érzést, hogy nem egyszerűen a tartalom, hanem én magam vagyok a web. Reméljük, vallás nem lesz belőle, de látnunk kell, hogy hova fejlődik a világ.

Ezek után nincs más hátra, mint lehetőséget adni a felhasználónak, hogy saját kedvére módosíthassa a formát, és megoszthassa az adatait. Feltölthesse a képeit, a videóit, hogy blogoljon, vlogoljon, ismerősöket jelölhessen be, levelezhessen, határidőnaplót vezessen.

A lehetőségek gyakran ún. widgetek (vagy gadgetek - DEFINE widget = window + gadget) formájában nyilvánulnak meg. A widget szó szerinti fordításban ablak/asztalműtűrke (Wikipédia rulz :)). Ezek az asztal-műtűrök (maradjunk a gadgetnél ;)) kis programok, amelyek különböző szolgáltatásokat nyújtanak. Ilyen gadgeteket lehet beilleszteni a live.com oldalunkra, a különböző sidebarokra például Vista vagy Google sidebarok).

Az olyan nagy web2-es oldalak, mint mondjuk az iWiW, a YouTube, a Google (oldalai), a Wikipédia, a hi5, a MySpace mind közösségeket építenek. Esetenként együttműködnek. A felhasználók megosztják adataikat. A jövő a web2-é.

Kamela

INC(10) - SUDOKU

1100

		0101	0111	0110					1111				1010
	0010					1100	0100	1010				1001	1011
0100			1110				0011		0111	0000	1000	0110	0101
		0110						1110			1010	0100	1111 0000
						1011	1101	1000			1110		0011 1100
1001			1011		0101		1100	0100					0110 1111
		0011	0101						1011				
		1100		1000	0001	1110				0110	0010	0011	0111
1010		0010	1111		0011						0111	1100	
0001	0110					0111	0000	1100	0010			1111	0100
0101	1000				1010	1101		0000		0100			0111
		0111			1000						0001		
1000	1111						0011		0100		1010	0110	1101
		1110	1001				0001			1101			1011
0110					1110					0101	1100	1000	1001
		0000		1101	0110	0010		0001	1000		1011		